

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt współfinansowany przez
Unię Europejską w ramach
Europejskiego Funduszu
Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Kryminologiczne aspekty bezpieczeństwa publicznego		10.4.0465	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
null			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Prawa i Administracji	Administracja	forma	niestacjonarne (zaoczne)
		moduł	ogólnoadministracyjna, administracja bezpieczeństwa publicznego
		specjalnościowy	
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
prof. UG, dr hab. Wojciech Zalewski			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Wykład		Wykład 20 h - 0,5 ECTS	
Sposób realizacji zajęć		Konsultacje 30 h - 1 ECTS	
zajęcia w sali dydaktycznej			
Liczba godzin		Praca własna studenta 10 h - 0,5 ECTS	
Wykład: 20 godz.			
Cykl dydaktyczny			
2018/2019 zimowy			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
- Wykład problemowy		Sposób zaliczenia	
- Wykład z prezentacją multimedialną		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru	
		Podstawowe kryteria oceny	
		•Obecność na zajęciach,	
		•Opanowanie materiału prezentowanego w czasie zajęć	
Sposób weryfikacji założonych efektów kształcenia			
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi			
A. Wymagania formalne			
Brak.			
B. Wymagania wstępne			
Brak.			
Cele kształcenia			
Przyswojenie i zrozumienie przez studentów ogólnych teorii kryminologicznych, ich ewolucji, relacji pomiędzy kryminologią a prawem karnym, poznanie podstawowych metod badań kryminologicznych; zrozumienie i przyswojenie kryminologicznej siatki pojęciowej oraz swobodne poruszanie się po niej, a także nabycie umiejętności aplikacji wiedzy teoretycznej do rozwiązywania podstawowych problemów praktycznych. Przyswojenie podstawowych pojęć z zakresu bezpieczeństwa i porządku prawnego. Etiologia zachowań skierowanych przeciwko bezpieczeństwu. Zapobieganie i zwalczanie zagrożeń bezpieczeństwa.			
Treści programowe			
Pojęcie i przedmiot kryminologii. Modele ochrony bezpieczeństwa. Funkcjonowania systemu organów administracji w zakresie ochron bezpieczeństwa. Społeczeństwo, jednostka a bezpieczeństwo. Środki masowego przekazu a przestępczość. Etiologia zachowań skierowanych			

przeciwko bezpieczeństwu. Teorie kryminologiczne. Zapobieganie przestępczości i reakcja na przestępczość. Teorie kryminologiczne w zderzeniu z rzeczywistością - problem seryjnych zabójców. Podstawowe problemy współczesnej wiktymologii. Przydatność kryminologii w zapobieganiu przestępczości i w zwalczaniu problemów wynikłych z przestępstwa - próba oceny. Pomoc ofiarom aktów wymierzonych w bezpieczeństwo publiczne. Kryminologiczne zagadnienia prywatyzacji zadań publicznych - prywatyzacja więziennictwa.

Wykaz literatury

Literatura wykorzystywana podczas zajęć:

1. Batawia St., Wstęp do nauki o przestępcy. Warszawa 1984.
2. Biełkowska E., Wiktymologia. Koncepcje, kierunki badań, perspektywy. Wrocław 1992
3. Błachut J., Gaberle A., Krajewski K., Kryminologia. Gdańsk 2004
4. Bratton W., Knobler P., Przełom. Jak szef Policji Nowojorskiej powstrzymała epidemię przestępstw. Poznań 2000.
5. Czapska J., Krupiarz W. (red.), Zapobieganie przestępczości w społecznościach lokalnych. Warszawa 1999.
6. Czapska J., Kury H. (red.), Mit represyjności, albo o znaczeniu prewencji kryminalnej. Kraków 2002.
7. Czarnecka - Działuk B., Wójcik D., Mediacja. Nieletni przestępcy i ich ofiary. Warszawa 1999.
8. Czerwiński A., Gradoń K., Seryjni mordercy. Warszawa 2001.
9. Człowiek i agresja. Głosy o nienawiści i przemocy. Ujęcie interdyscyplinarne. Warszawa 2002.
10. Dutton D.G., Przemoc w rodzinie. Warszawa 2001.
11. Falandysz L., W kręgu kryminologii radykalnej. Warszawa 1986.
12. Falandysz L., Wiktymologia. Warszawa 1979.
13. Foucault M., Nadzorować i karać. Warszawa 1998.
14. Fromm E., Anatomia ludzkiej destrukcyjności. Poznań 1998.
15. Fukuyama F., Koniec człowieka. Konsekwencje rewolucji biotechnologicznej. Kraków 2004
16. Gaberle A., Nierozłączna triada. Przestępczość, przestępca, społeczeństwo. Gdańsk 2003 r.
17. Gilligan J., Wstyd i przemoc. Refleksje nad śmiertelną epidemią. Poznań 2001.
18. Hołyst B., Kryminologia, Warszawa 1994.
19. Kelling G.L., Cole C.M., Wybite szyby. Jak zwalczać przestępczość i przywracać ład w najbliższym otoczeniu. Poznań 2000.
20. Kosewski M., Agresywni przestępcy. Warszawa 1977.
21. Kossowska A., Funkcjonowanie kontroli społecznej - analiza kryminologiczna. Warszawa 1992.
22. Krajewski K., Teorie kryminologiczne a prawo karne. Warszawa 1994.
23. Krukowski A., Problemy zapobiegania przestępczości. Warszawa 1982.
24. Moir A., Jessel D., Zbrodnia rodzi się w mózgu. Zagadka biologicznych uwarunkowań przestępczości. Warszawa 1998.
25. Morawski L., Główne problemy współczesnej filozofii prawa. Prawo w toku przemian. Warszawa 1999.
26. Mościkier A., Natura ludzka i problem przestępczości. Warszawa 2001
27. Niehoff D., Biologia przemocy. Poznań 2001.
28. Osiatyński W., O zbrodniach i karach. Poznań 2003.
29. Ostrowska K., Wójcik D., Teorie kryminologiczne, Warszawa 1986.
30. Schneider H.J., Zysk z przestępstwa. Środki masowego przekazu a zjawiska kryminalne. Warszawa 1992.
31. Siemaszko A., Granice tolerancji. O koncepcjach zachowań dewiacyjnych. Warszawa 1993.
32. Siemaszko A., Społeczna geneza przestępczości. Wokół teorii zróżnicowanych powiązań. Warszawa 1979.
33. Tyszkiewicz L., Kryminogeneza w ujęciu kryminologii humanistycznej. Katowice 1997.
34. Zalewski W., Sprawiedliwość naprawcza. Początek ewolucji polskiego prawa karnego?, Gdańsk 2006.

Literatura studiowana samodzielnie przez studenta:

j.w.

Literatura uzupełniająca:

j.w.

Efekty kształcenia

(obszarowe i kierunkowe)

Wiedza

Student zna siatkę pojęciową związaną kryminologią, a zwłaszcza z kryminologicznymi zagadnieniami bezpieczeństwa, rozróżnia podstawowe metody zadań państwa w zakresie bezpieczeństwa, zna cele i zadania poszczególnych organów państwa i organizacji NGO, ilustruje posiadaną wiedzę przykładami prawnymi - porównawczymi, zna założenia teoretyczne systemu bezpieczeństwa, tłumaczy źródła zagrożeń i potrafi je przewidywać.

Umiejętności

Student ocenia i szacuje skuteczność stosowanych metod w zakresie bezpieczeństwa, identyfikuje i rozwiązuje proste sytuacje konfliktowe, konstruuje propozycje działań poszczególnych organów państwa, rozpoznaje motywy uczestników konfliktów oraz ich przyczyny, proponuje alternatywne rozwiązania, poddaje krytyce dotychczasowy model prawa karnego oraz obowiązujący system sankcji, posiada umiejętności analizowania, dokonywania syntez i oceniania,

wyprowadza wnioski na podstawie twierdzeń.

Kompetencje społeczne (postawy)

Student zachowuje krytycyzm w wyrażaniu opinii, dyskutuje, zachowuje otwartość na zdobywanie wiedzy z różnych dziedzin w zakresie systemu bezpieczeństwa państwa, pracuje samodzielnie, wykazuje kreatywność w rozwiązywaniu konfliktów, pracuje w zespole, troszczy się o dobro wspólne, wykazuje, angażuje się w tworzenie społeczeństwa obywatelskiego, przestrzega poczynionych ustaleń, jest wrażliwy na ludzką krzywdę, dąży do rozwiązania, a nie rozstrzygnięcia konfliktów społecznych.

Kontakt

http://prawo.ug.edu.pl/pracownik/3287/wojciech_zalewski